

el
batall

número 150
BUTLLETÍ
ESQUELLES
desembre 2012

Índex

Editorial	3
Activitats GEAE 2012	
• Concurs de Composició de Sardanes "Vila d'Amer".	
Memorial Pere Fontàs	4
• Ruta Nocturna	5
• Sortida als Pirineus	5
• Coneguem els nostres camins	6
• 5a Mostra d'Audiovisuals de Muntanya i Aventura.	
Cingle de Santa Brígida	8
• La Ruta	8
Escalada	
• Satisfets de casa nostra!	9
Alta muntanya	
• Que grans són els Alps!	10
• Aconcagua	11
• La Travessani!	12
Col·laboracions socis	
• Transpirinaica en BTT	13
• Vacances d'estiu a Cantàbria	14
Fins on arriben els Esquelles?	15
La Junta informa	
• Reduïm els residus de la motxilla	16
• Breus	17
Tot un món	
• Un viatge per Eslovènia i Croàcia	18

EDITA: Grup Excursionista Amerenc Esquelles (GEAE)

CONSELL REDACTOR: Irene Bosch, Noemí Casadellà i Isabel Junquera

MAQUETACIÓ: Adriana Fontàs

CORRECCIÓ DE TEXTOS: Servei Comarcal de Català de la Selva

FOTO PORTADA: Irene Bosch
Sortida Pirineus - Coll de la Marrana

IMPRÈS EN PAPER RECICLAT

Calendari d'activitats 2013

GENER

Dia 11, Assemblea ordinària de socis/es

Dia 19, Sortida a la neu

Dia 27, Coneguem els nostres camins

FEBRER

Dies 2 i 3, Aplec de Sta. Brígida i III concurs de fotografia Nummulit 2013

Dia 24, Coneguem els nostres camins

MARÇ

Dia 9, Aniversari del Grup

ABRIL

Dia 21, Sortida naturalista

Dia 28, Coneguem els nostres camins

MAIG

Dia 12, Ruta de les ermites

Dia 26, Coneguem els nostres camins

JUNY

Dia 15, Ruta als Pirineus

Dia 30, Coneguem els nostres camins

Edició d'El Batall

JULIOL

Dia 20, Ruta nocturna

OCTUBRE

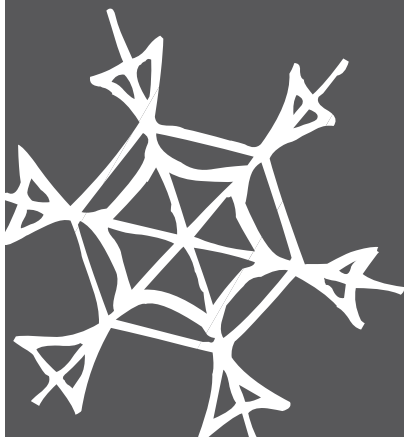
Dia 6, La Ruta

VI Mostra d'audiovisuals de muntanya i aventura: Cingle de Sta. Brígida

DESEMBRE

Dia 22, Portada del pessebre

Edició d'El Batall

Col·labora

Ajuntament d'Amer

Contacte

Grup Excursionista Amerenc Esquelles

Plaça del Monestir, 5 (Can Boles)
17170 AMER – (Girona)

esquelles@hotmail.com

www.esquelles.org

www.facebook.com/gea.esquelles

Fem un propòsit: comprar regals de Nadal, i tota la resta també, a petites empreses i autònoms. A la veïna que ven per catàleg o per internet, a l'artesà que fa bijuteria, a l'amiga que té una botiga al barri, al pastisser que fa els torrons artesans, al noi que té la paradeta al mercat... Fem que els diners arribin a persones comunes i no a grans multinacionals. Així, més persones tindran un Nadal millor.

Segur que molts de vosaltres heu vist aquest petit escrit corrent per internet, fins i tot el deveu haver compartit amb els vostres contactes.

Des del grup Esquelles us animem a portar-ho a la pràctica aquest Nadal i allargar-ho la resta de dies de l'any.

En aquesta època que ens està tocant viure, on tots tenim gent propera que està a l'atur, que s'ha d'estrènyer el cinturó o que viu en condicions econòmiques complicades, és important ajudar-nos i prescindir de les grans estructures. Creiem en el tracte directe amb les persones i donem suport a les petites empreses, comerços i artesans del nostre poble. El valor de les coses fetes a mà, amb paciència, esforç i amor és incalculable.

Us desitgem unes festes plenes de torrons compartits amb els amics, regals artesanals, dinars familiars dels que no s'acaben fins que es fa fosc, nits de festa de les que recordes durant tot l'any, que els Reis us portin tot allò que us faci feliç i sobretot... MOLTA MUNTANYA!!

A més de tots aquests bons desitjos, el consell redactor també us vol posar deures: feu-nos arribar escrits, fotos, dibuixos o ressenyes de les vostres experiències a la natura; perquè puguem continuar entre tots els que col·laborem a fer més butlletins. Felicitem-nos d'haver arribat al número 150 amb l'esforç i la dedicació de moltes persones en el decurs d'aquests 43 anys d'existència del Grup Excursionista.

AMUNT I ENDAVANT!

Consell redactor

Encesa de l'estrella de Santa Brígida

Dilluns 24 de desembre ens trobem a les 17.30 al camp de fútbol per pujar a encendre-la.

Info: Jordi Rabionet 972 430 488

No us perdeu les primeres activitats del 2013!

11 de gener de 2013

Assemblea ordinària del Grup.
Adjuntem convocatòria amb el Batall.

19 de gener de 2013

Sortida a la neu: Travessa Vallter-Núria.
La comissió organitzadora es reserva el dret de modificar el recorregut en funció de les condicions de la neu i la meteorologia.
Consulteu el programa detallat a la web i als plafons d'informació del poble.

Bona sort i Bones Festes!

Concurs de Composició de Sardanes "Vila d'Amer" - Memorial Pere Fontàs

14 de juliol

El dissabte 14 de juliol de 2012, a les 10 de la nit, als Jardins Pau Casals (Absis del monestir), es va procedir al lliurament dels premis del **5è Concurs de Composició de Sardanes "Vila d'Amer" - Memorial Pere Fontàs**.

Enguany s'acompliren 10 anys del traspass del Mestre, després de tota una vida dedicada a la música, composant magnífiques sardanes —que li suposaren innombrables premis i homenatges— i ensenyant-la a diverses generacions de vailets del nostre poble.

En aquests 10 anys: s'han convocat **5** concursos (recordem que és un concurs que es convoca bianualment), havent-s'hi presentat **60** sardanes de les quals, **42** estan dedicades a **Amer**, i hi han participat més de **30** autors reconeguts d'arreu de Catalunya.

Aquests números ens poden donar una idea de la vitalitat d'aquest concurs i fer-nos-en sentir orgullosos perquè, malgrat els nombrosos entrebancs que se'ns han anat presentant, la vila d'Amer segueix endavant mostrant al món la seva cara de ferm compromís amb la Sardana, o el que és el mateix, amb la cultura popular tradicional catalana.

En l'edició d'enguany s'han presentat 12 sardanes —nombre més que satisfactori— i que, a parer del nostre jurat, cal destacar-ne la qualitat de totes

	Sardana	Autor
1r Premi	<i>L'Amer d'en Fontàs</i>	Antoni Serra Oribe
2n premi	<i>Els cingles de Sant Roc</i>	Joan Vila Safont
Premi Popular	<i>L'Amer d'en Fontàs</i>	Antoni Serra Oribe
Finalista	<i>A Valentí Miserachs</i>	Jaume Cristau Brunet
Finalista	<i>La Font Picant</i>	Josep Coll Ferrando
Finalista	<i>L'auca del carrilet d'Amer</i>	Jordi Moraleda i Perxachs

elles, fet que va provocar un alt grau de dificultat per poder determinar les cinc sardanes finalistes i essent necessàries fins a tres votacions per atorgar el primer premi.

L'acte de lliurament de premis, va començar amb la interpretació, a càrrec de la cobla Ciutat de Girona, de les 5 sardanes finalistes, per tal de què el públic assistent, votés —amb la butlleta que se'ls va lliurar a tal efecte— el Premi Popular.

I mentre es feia el recompte dels vots emesos, vàrem poder ballar dues sardanes d'autors amerencs: "Irene i Cecília" d'en Jesús Bosch i "Montsevals" d'en Pere Fontàs.

A 2 quarts de 12 de la nit, l'Alfons Xiberta, com a secretari del jurat, va llegir l'acta del veredict de proclamació dels guanyadors d'aquest 5è.

Concurs, restant-ne el quadre d'honor que podeu veure a la part superior.

Com podeu apreciar en el quadre de guanyadors, cal destacar que la sardana "L'Amer d'en Fontàs" del mestre Antoni Serra va ser mereixedora del 1r. Premi, atorgat pel jurat, i del Premi popular, amb 124 vots dels 290 emesos pel públic assistent.

El lliurament de premis va anar a càrrec de la Sra. Alba Serra, alcaldessa de la vila d'Amer, en Joan Sanahuja, president de l'Agrupació Sardanista Amer, la Carme Pujol, presidenta del Grup Excursionista Amerenc "Esquelles" i l'Irina Iglesias i en Xavier Roura, Pubilla i Hereu 2011/2012.

Els premiats van rebre un lot de productes d'Amer, un diploma acreditatiu i el premi en metàl·lic estipulat a les bases.

Tot seguit, l'il·lustre alcaldessa del nostre poble, va prendre la paraula per, entre altres coses, glosar la figura del mestre Pere Fontàs, posant èmfasi en els seus valors humans i destacant la seva tasca com a compositor de sardanes.

Després de tornar a escoltar la sardana premiada amb el 1r. Premi i el Premi Popular, vàrem ballar tots plegats la sardana "**Aires amerencs**" d'en **Pere Fontàs** que va donar pas al magnífic refrigeri que, com cada any, ens obsequià l'Associació de Comerciants d'Amer.

AX

Ruta Nocturna

6 de juny

92 participants van seguir el recorregut: Amer, Torre de Rocasalva, Puigdàlia, Tres Rocs, Sta. Brígida (sopar a càrrec del GEAE) i Amer. Agraïm l'explicació de llegendes de la zona a Joaquim Dòmenech.

Aquest any, el grup va participar en el projecte d'Oci Alternatiu Ter-Brugent.

Un projecte que es va engegar després de detectar la necessitat que compartien els joves de la zona Ter-Brugent sobre oci nocturn. Així va néixer la idea de fer un projecte impulsat per entitats formades per joves i mancomunitat entre els municipis d'Osor, Anglès, Amer, St. Julià del Llor i Bonmatí.

El projecte tenia una doble finalitat. Per una banda, crear una xarxa d'en-

titats del territori per tal d'enfortir el teixit associatiu i fomentar-ne la participació, i per l'altra, promoure un oci alternatiu entre els joves durant les nits dels mesos de juny i juliol.

Les activitats que es van portar a terme van ser:

- 16 juny: Sortida Nocturna i Dj final de ruta, Amer.
- 29 juny: Guerra de pintures, Anglès.
- 13 juliol: Torneig futbol i disfresses, música i sopar, St. Julià del Llor i Bonmatí.
- 20 juliol: Descoberta d'estels, la Celler de Ter.
- 27 juliol: Jornada de videojocs, Osor.

Les entitats participants van ser:

- Grup excursionista Amerenc GEAE Esquelles, Amer.
- Taula de joves, Anglès.
- Agrupament Escolta de Puigdàfrou.
- Associació de joves de Bonmatí i St. Julià del Llor i Ràdio Bonmatí.
- Assoc. d'Amics per promoure activitats culturals i Assoc. de joves, Osor

Anna Rocasalva
Tècnica de joventut d'Amer

Sortida als Pirineus

15 de juliol

Com bé ens va dir un gran savi "Si ens aixequem ben d'hora, ben d'hora, ben d'hora, som imparables". Així va ser, ens vam agafar seriosament la dita: res no ens va aturar per fer el cim. Estranyament, ens vam llevar a les 6.30 del matí d'un diumenge. A les 7 h, l'Irene ja ens trucava: "Nenes, on sou? Veniu o no?", suposem que ja desconfiava de si seguiríem amb la nostra decisió o no. Per variar, vam ser les últimes en arribar...

Vam arribar a Vallter a les 8 h del matí, ben cofoies amb el nostre equipatge acabat d'estrenar; començàvem el nostre repte.

El magnífic paisatge ens animava a seguir pujant amunt, amunt sense parar: salts d'aigua, cavalls, algun que altre isard...

Va arribar la primera parada (la primera, eh, no havíem parat pas encara). Tocava esmorzar, recuperar forces, tothom amb les seves provisions: uns amb la seva ampolla de vi, d'altres amb pa amb *Nocilla*, fruita... I nosal-

tres, amb la nostra bossada de 25kg de fruits secs. "Onta neu amb això?", ens preguntava en Pere Bagué. No fos cas que ens quedéssim sense energia... Bona ment, vam repartir-ne, més que res per treure'ns un bon pes de sobre...

I vinga, tornem a tirar! No saltres sempre fent de cotxe escombra. Per vigilar que ningú es perdés, és clar!

Arribàvem al coll de la Marrana al cap d'unes 3 hores, faltava poquet per arribar a fer cim... No vam deixar de sentir-nos protegides en cap moment per l'equip Esquelles: "Com aneu? "Aneu bé nenes?"

Després de molt pujar, vam assolir el repte: 2.712 metres d'alçada! (adjuntem foto per qui no s'ho cregui).

No ens ho podíem ni creure! Fotos i més fotos... i cap avall que fa baixada! Sort dels pals, que ens van ajudar a

frenar en tot moment, perquè Déu n'hi do amb la baixadeta!

Vam arribar al refugi de Vallter, on ens esperaven per dinar una altra colla d'Esquelles. Amb un entrepà i unes patatones en vam fer prou per recuperar-nos altra vegada, no com d'altres, que van baixar quasi rodolant, per anar-se a omplir la panxa amb un gran tiberi...

En fi, una gran experiència per repetir! Les muntanyes sempre són allà... però allò bonic és ésser-hi!

Raquel i Núria

Sortides "Coneguem els nostres camins"

DARRERES SORTIDES

Juny - Desembre 2012

3 de juny (sortida 12)

Font Picant – carril bici – Sant Genís – Terrers – Puig Gran – gorg de Santa Margarida – la Fonda – circuit dels Peluts – carril bici – font Picant

Participants: 9

Ens vàrem trobar 9 persones al Monestir per anar amb cotxes fins a la Font Picant. El dia no prometia ser gaire bo; era rúfol i hi havia possibilitat de pluja. La sortida va començar aquí; vam anar pel carril bici direcció Sant Genís (la Lourdes va dir: "Tranquils que el meu pare diu que fins al migdia no plourà") i quan érem un xic amunt ja van començar a caure les primeres gotes! Amb un ritme alegre ens vam plantar a Sant Genís i semblava que el temps anava empitjorant. La Carne Casacuberta i la Júlia van decidir tornar. Els 6 restants vam continuar el camí; semblava que el temps ens deixava fer. Vam passar per Terrers, Puig Gran (ara em poso, ara em trec la capelina) i vam decidir anar a esmorzar al gorg de Santa Margarida. El gorg estava esplèndid. Vam seguir la ruta fins a la Fonda, circuit dels peluts i el carril bici. El dia semblava que s'està arreglant, ja sortien els primers raigs de sol i quan vam arribar el cotxe ens va fer un sol espaterrant.

Com són les coses, no havia de ploure fins al migdia i ha anat totalment el revés; hem estat pocs, però hem gaudit de la sortida.

1 de juliol (sortida 13)

Amer – camí de Can Barraca – camí Voramera – passeres de Can Ter – les granges – camí de les Brugueres – camí Voramera – gorga de Can Paulí – camí de l'Aragonès

Participants: 22

Vam sortir de la plaça del Monestir a l'hora prevista en direcció a la riera d'Amer i tot seguit el camí Voramera fins a les passeres de Can Ter (per cert, volem felicitar-los pel bon pas que han fet); abans, però, ens vam arribar fins a la resclosa del Pastoral II, on vam fer les fotografies de rigor i vam desfer el camí fins a les passeres. Un cop a l'altre costat, volíem seguir el camí fins al Rajolet, però estava totalment inundat i vam decidir anar directament a les granges. Vam continuar pel camí de les Brugueres, vam fer una visita a les alzines d'en Peret Casacuberta i en un racó del camí vam fer una parada per esmorzar. Un cop refets vam continuar la marxa fins a trobar el camí Voramera, seguint-lo fins al pont del Solivent, on ens vam acomiadar d'uns quants que ja abandonen. La resta vam seguir fins a la gorga de Can Paulí.

Com que la riera anava molt baixa, entre pedra i pedra fèiem equilibris i vam aconseguir travessar-la, on per un camí força emboscada i entre mig de feixes vam arribar al camí de l'Aragonès, vam travessar la carretera i vam arribar al camí del reg. En aquest punt ens vam acomiadar dels que tornaven cap a Amer. La resta del grup va continuar pel camí de la font d'en Fàbregues fins arribar al restaurant de Sant Marçal. En aquest punt el dia ja estava molt tapat, però això no ens va fer desdir d'una bona remullada a la piscina; un cop a dins ens va caure una bona gotellada! Ben nets i netes, i un cop eixugats, amb la taula parada ens disposàvem a gaudir d'una bon àpat sota una bona pluja: un bon final de temporada de l'activitat *Coneguem els nostres camins!*

30 de setembre (sortida 14)

Amer – font del Turó – can Molsa – la Plana – castell d'Estela – coll de les Saleres Velles – el Gallissà – carril bici – Amer

Participants: 9

Després d'un dissabte plujós ens vam trobar 9 persones a la plaça del Monestir per reiniciar les sortides matinals per tal de conèixer els nostres camins. No érem gaires, sembla que feia por trobar-ho tot moll, però estàvem decidits a fer l'itinerari programat. Prop de 3/4 de 9 vam sortir de la plaça en direcció a la font del Turó (volta al Mont), una bona pujada. Vam passar per can Molsa, la Plana, fins arribar al castell d'Estela, 640 m. Vam comentar que hi faria falta posar una senyera, que en un altre temps ja hi havia estat. Vam baixar uns metres per esmorzar a recés de l'aire una mica fred. D'aquí vam agafar la variant VM-1, que ens portava per una forta baixada fins al coll de les Saleres Velles, 434 m. Aquí ens vam trobar el camí de la volta al terme, que ve de Lloret Salvatge, i el vam agafar en direcció al Gallissà; un cop aquí vam baixar una miqueta més fins trobar el carril bici, que en uns 35 minuts ens portà fins a Amer. Vam acabar tots contents d'haver fet una bona passejada.

4 de novembre (sortida 15)

Font Picant – El Colomer – trencant del Colomer de Dalt – les Fontiques – Sant Martí Sacalm – el Noguer de Parcels – Parcels – Terrers de Dalt – Terrers – Sant Genís – carril bici – Font Picant.

Participants: 9

Ens vam trobar a les 8 del matí i vam anar amb cotxe fins a la Font Picant. Vam començar a caminar a 1/4 de 9 en direcció al Colomer; un cop passat, ja vam trobar el primer pinetell al costat de la carretera. Vam anar pujant, vam trobar castanyes, un rossinyol, carlets... Durant tota la sortida els nostres ulls miraven el bosc, anàvem a un pas força lleuger; amb dues hores ens vam plantar a Sant Martí (vam trobar que el tros de la carretera vella de sant Martí estava força brut). Esmorzem fora del local social (tots vam quedar parats del goig que fa!). En Jordi i la Mercè ens van convidar a fer un tallat pel naixement de la seva néta Eira. Moltes felicitats! Ens vam trobar amb la Mariana i en Santi, que ens van explicar que el seu fill Raül (soci del grup) acabava de ser pare. També des d'aquí aprofitem per felicitar-los. Satisfets, vam continuar el camí direcció al Noguer de Parcels. De tornada també vam trobar castanyes i bolets. Vam arribar a Sant Genís, vam fer fotografies i endavant fins a trobar el carril bici, i d'aquí a pas lleuger fins als cotxes. Vam arribar a la 1 i 10 minuts.

Una sortida molt profitosa, perquè qui més qui menys portava alguna cosa a casa: castanyes, rossinyols, trompetes de la mort, carlets... i, el més important, la sensació d'haver fet una bona sortida!

2 de desembre (sortida 16)

Sant Climent – Grau del llop – Coll de Sant Roc – Sant Roc – camí de la cinglera – Grau del llop – Sant Climent.

Participants: 12

Ens trobem a la plaça del Monestir a 2/4 de 9. És un matí força fred: 3 graus sota zero. Pugem als cotxes i ens dirigim a la carretera del Llapart. A l'alçada de la torre Rocasalva deixem els vehicles i ens dirigim cap al Grau del llop. Aquest primer tram és un xic embolicat però un cop trobes el corriol ja no té més problemes, està senyalitzat amb fites i senyals vermelles de fa molts anys. Ràpidament ens marxa el fred ja que el grau és molt costerut i el sol comença a escalfar. Un cop dalt trobem el camí de la ruta de les ermites. El seguim fins a trobar el corriol que va direcció al Llapart. A dalt trobem una pista, la seguim per la dreta i aquesta ens porta fins a la bassa - coll de Sant Roc. Tot està molt blanc de la gelada. Decidim esmorzar quan són prop de les 10. Refets, ens acomiadem de la Mercè i en Jordi, i nosaltres seguim per la ruta de les ermites. Trobem el mirador (fotos de rigor) i endavant. Trobem el trencant del Grau de Santa Maria, on s'ajunta la volta al terme, però seguim el camí direcció a la torre de Rocasalva. El fred ja ha minvat molt. A l'alçada del Grau del llop decidim tornar-hi a passar ja que per la pista fariem més volta. En un no res ja tornem a estar als cotxes quan són les dotze i deu minuts. En Toni decideix continuar a peu fins a Amer. Li diem adéu, pugem als cotxes i cap a casa contents i contents d'haver passat un bon matí.

Josep Fontàs

PROPERES SORTIDES

Gener - Juny 2013

27 de gener (sortida 17)

Hostal del Fang – Les Bohigues – Formics – castell d'Ases – coll del puig del Moro – trencant de la Blanquera de Dalt – carretera de Formics – Les Bohigues – Hostal del Fang.

Trobada a 2/4 de 9 a la pl. Monestir. Sortida des de l'Hostal del Fang.

Hores de marxa: 2h

24 de febrer (sortida 18)

Amer – Santa Brígida – font de can Catau – camí de les gorges – la Masia – camp de fútbol – camí Voramera – pont del Solivent – Amer.

Sortida de la pl. Monestir a 2/4 de 9

Hores de marxa: 2h

El mes de març no hi haurà "Coneguem", perquè el diumenge 24 és Ram i el 31 és Setmana Santa.

28 d'abril (sortida 19)

Font del Turó – can Molsa – la Plana – mines de Barita – puig de les Sorres – coll de Bou – Lloret Salvatge – camí dels xais – el Gallissà – carril bici – Amer.

Sortida de la pl. Monestir a les 8

Hores de marxa: 4h i 10 m

26 de maig (sortida 20)

Amer – carril bici – Sant Genís – Terrers – l'Obac – La Fonderia – Maibosch – Torre d'en Barra – trencant del Colomer de Dalt – El Colomer – la font Picant – font d'en Fàbregues – font dels Capellans – camí del reg – Amer.

Sortida de la pl. Monestir a les 8

Hores de marxa: 3h i 50 m

30 de juny (sortida 21)

Amer – carril bici – pont del Pastoral – camí Voramera – gorga de Can Paulí – camí de l'Aragonès – camí del reg – Amer

Sortida de la pl. Monestir a 2/4 de 9

Hores de marxa: 2h i 45 min.

5a Mostra d'Audiovisuals de Muntanya i Aventura. Cingle de Santa Brígida

27 i 28 d'octubre

L'opinió dels ponents

Com cada any, la 5a edició de la Mostra (27 i 28 d'octubre de 2012), ens ha deixat amb l'"ai" a la boca veient les grans fites que han anat assolint els ponents. Sempre ens deixen impressionats i podem córrer el risc de veure'ns petits al seu costat, però si llegiu aquestes quatre ratlles que ens han fet arribar, veureu que, per més que ens puguin impressionar els seus cims, partim del mateix punt: l'afició per la muntanya i, sobretot, per compartir-la.

Com valoren que els centres excursionistes "petits" com el nostre organitzin anualment activitats com la Mostra d'Audiovisuals on vas participar?

Cardona: Ho trobo molt encertat, és una forma d'ensenyar que el centre està viu i de fer centre i, alhora, dones a conèixer activitats de gent força diversa, a la vegada que apropes la muntanya a la gent.

Latorre: Com no pot ser d'una altra manera, ho valoro molt positivament. Tot el que sigui fer bullir l'olla i promocionar els valors i continguts del nostre esport és bo per a tots aquells que l'estimem. Tots els clubs, petits i grans, són l'espina dorsal del muntanyisme a Catalunya. Però en el cas

dels clubs petits valoro i respecto sobretot l'enorme esforç proporcional que fan enfront dels clubs més grans o entitats amb més poder econòmic.

Defineix amb 3 paraules quines van ser les teves percepcions/sensacions durant la xerrada amb el públic que tenies el davant?

Cardona: Que era una cosa familiar, m'hi trobava a gust.

Latorre: Personalment em sento molt a gust en petits clubs de muntanya de poblacions tan maques com Amer. El caliu i l'encant de la gent t'arriba sense filtres, i és molt més proper. Si hagués de triar tres paraules, serien: caliu, proximitat i respecte. Respecte perquè també entenc i agraeixo l'esforç que fan les entitats petites.

Quin és el teu proper projecte?

Cardona: Disfrutar de la muntanya dia a dia i, segurament, una sortida fora d'Europa: Andes o Himàlaia. Espero poder fer la travessa del Pirineu aquest any amb esquís de punta a punta i entre 10 i 15 dies.

Latorre: No el tinc clar exactament, però segur que aniré al Nepal (Makalu o Lhotse) a la primavera i al Pakistan a l'estiu, per escalar segurament el K2. Així que toca entrenar a fons, el poc temps que tinc.

La Ruta

7 d'octubre

Foto: Lluís Masachs

Participants: 50 aprox.

Una colla d'unes 50 persones vam resseguir el recorregut que cada any ens porta de Sant Feliu de Pallerols a Sant Martí Sacalm passant per la Salut i el Far. El dia va estar una mica enteranyinat, amb poques estones de sol, però la temperatura va ser ideal per a aquesta caminada. Un any més vam poder gaudir d'una bona companyia, bones converses i bonics paisatges!

Satisfets de casa nostra!

Gairebé farà 3 anys de la publicació de les vies d'escalada al llibre "Per Camins i corriols", editat pel Grup Esquelles, i ja fa 2 anys que durant l'aplec de Santa Brígida 2011 vam inaugurar les vies provisionals de la cinglera. La valoració dels que hi vam participar és molt positiva, perquè ens hem anat trobant gent de casa i de fora que escalen tant les vies de la cinglera com les del sector del costat de l'ermita; i ens feliciten de com estan equipades i del magnífic indret on es troben. Una gran varietat de vies adreçades a les persones que s'inicien a l'escalada (la nostra escola) així com per als que tenen més nivell.

Som un grup de joves socis del Grup Excursionista Esquelles que, a més d'escalar, destinem una mica del nostre temps lliure a mantenir netes i estassades les vies existents, i també a dissenyar-ne de noves o modificar-ne algun tram. Tingueu en compte que a vegades hi ha desprendiments de roca i que nosaltres no ens fem responsables dels accidents o irresponsabilitats que es puguin ocasionar. Ens podeu fer arribar qualsevol suggeriment a través de la nostra web.

Volem explicar-vos que la tria dels noms de les vies tenen relació amb alguna anècdota viscuda, amb la forma de la roca i també hi ha la vessant més sentimental: n'hem dedicades als nostres fills.

Quan estàvem treballant i escalant les vies de la cinglera, vam tenir la desagradable sorpresa de trobar-nos un munt de deixalles sota la cinglera (des d'ampolles de vidre, plàstics, ferros...). Les recollim! És increïble la quantitat de brutícia que es concentra en aquest lloc. Intentem entre tots mantenir neta la muntanya que tots admirem i estimem!

Aprofitem aquest últim butlletí de l'any per presentar i donar a conèixer les **2 vies noves de la cinglera i les 9 vies noves del sector de dalt**. Esperem poder publicar al pròxim *Batall* un mapa de tots sectors i totes les vies amb les seves ressenyes.

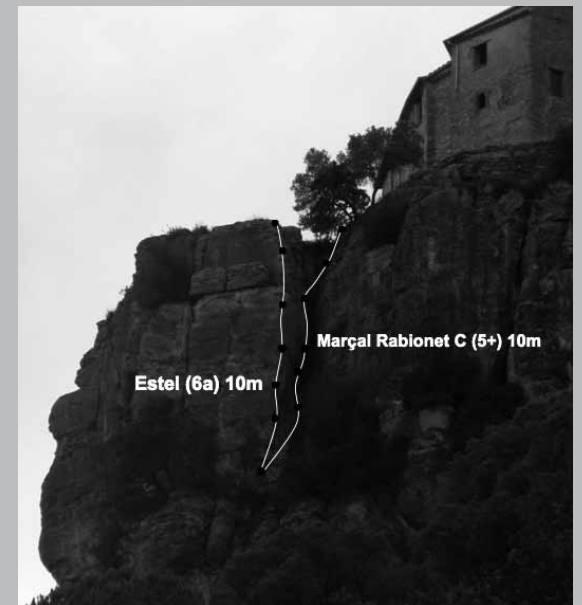
Sector de la cinglera

Aprofitant un dièdre abandonat, tot i que la nostra intenció era fer-les més llargues (començar-les des de baix), però la roca està descomposta i en estat precari. Hem obert 2 vies noves i n'hem modificat una.

- Estel: 10 m, 5 xapes + reunió. Dificultat 6A
- Marçal Rabionet C: 10 m, 5 xapes + reunió. Dificultat V+
- La via Dúnia ha estat modificada (el tram de dalt). Ara es pot escalar des de baix a dalt tota la paret de la cinglera, passant pel petit sostre (27 m, 13 xapes + reunió. Dificultat V- 6B+/6C)

Sector costat de l'ermita

- Pels nens: 8 m, 3 xapes. Dificultat IV
- Els passos de l'Estel: 10 m, 3 xapes. Dificultat V
- Täsche: 10 m, 4 xapes. Dificultat V+
- Titànic: 12 m, 6 xapes. Dificultat 6B
- Tortuga: 12 m, 4 xapes. Dificultat V+
- Mèxic: 12 m, 5 xapes. 6C
- Desconeguda: 12 m, 5 xapes. Dificultat 7A+7B
- Independència: 14 m, 6 xapes. Dificultat 6A+
- La última: 14 m, 6 xapes. Dificultat V

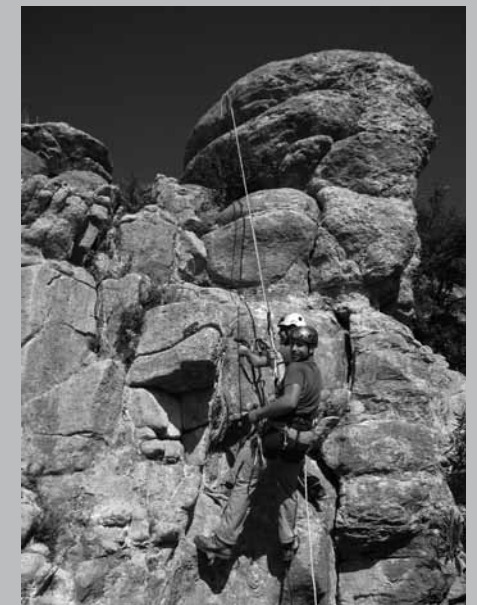

Esperem que pugueu continuar gaudint, com fem nosaltres, de l'escalada, del magnífic entorn i que ho feu acompanyats de la família, fills, parelles i amics.

Gràcies a tots els equipadors pel treball d'equip i que heu fet possible aquest projecte amb il·lusió.

Gaudiu de l'escalada, seny, salut i sempre amunt i endavant!

Jordi Rabionet "Uek"

Que grans són els Alps!

Obro els ulls, el cel és blau, no hi ha cap núvol, cap agulla, cap gelera... On sóc?

Uf, m'he adormit! Estem de vacances al delta de l'Ebre amb l'Anna i l'Estel. Tot just ahir vaig arribar dels Alps. El Delta és molt maco i molt interessant, però cada vegada que tanco els ulls...

Dia 1. L'Albert, en Jordi i jo arribem a Chamonix. El cel està negre, a punt de caure una tempesta impressionant. A casa, hem mirat la météo: tenim dos dies de pluja i després sol fins dissabte. El nostre objectiu és el Cerví per l'aresta Hörnli.

Dia 2. Ens aixequem i anem a confirmar la météo a la casa de la muntanya. Seguim amb el mateix pronòstic. No para de ploure.

La nostra primera intenció era aclimatar-nos escalant la Petite Aiguille Verte, però veient com està el temps decidim marxar cap a Suïssa, on ens instal·lem en un càmping situat al poble de Täsch. Continua plovent.

Dia 3. El cel està molt tapat i amenaça pluja. Tot i així, decidim pujar caminant fins al poble de Zermatt per estirar una mica les cames i veure si el temps s'arregla una mica, però, tot el contrari, comença a ploure i amb molta intensitat. Dediquem el dia a fer turisme i un bon dinar.

Dia 4. Pòl-lux (4.092 metres)

Per fi ha parat de ploure, ha plogut moltíssim. Estem una mica preocupats ja que ahir un company de Lleida que hem conegut al càmping va pujar fins al refugi Hörnli i ens ha dit que estava nevant per sota dels 3.000 metres. Si tota aquesta aigua ha estat neu a dalt, ho tenim complicat. Hem de prendre una decisió: mirar com està de neu per si es pot pujar, esperar uns dies més o canviar d'objectiu.

Decidim agafar el telecabina del Klein Matterhorn per veure des d'allà les condicions del Cerví. Si no hi ha gaire neu, ens aclimatarem pujant el Breinhorn, i si està molt nevada, intentarem el Pòl-lux.

Estem neguitosos per veure la silueta del Cerví. Quan sortim de la boira pujant pel remuntador quedem bocabadats. Fa un dia increïble i el paisatge és de postal, però el Cerví no el podem pujar, està massa nevada.

Escalarem el Pòl-lux. Aquest cim de 4.092 metres es recomana pujar-lo com a entrenament si es vol fer el Cerví, i avui nosaltres ho hem pogut comprovar.

Comencem la ruta, travessem una llarga gelera, escalem una cresta amb passos de II grau i un pas de 8 metres de III grau, una cresta amb trams mixtos (roca, neu i gel). Seguidament trobem unes cordes fixes sobre unes roques llises. Mirant al voltant, hi ha un bon pati.

Sortint de les cordes trobem l'avantcim on hi ha instal·lada una verge i, després de 200 metres d'una aresta de neu molt ben definida, arribem al cim del Pòl-lux.

Estem molt contents, no és el Cerví, però és una bona activitat alpina, un cim molt recomanable. Comencem a baixar sense perdre temps, ja que no volem perdre el remuntador (aquí a Suïssa tanquen a les cinc i ara ja és la una). Per pujar, gairebé hem tardat quatre hores, això vol dir que anem justos de temps. Desgrimpem i arribem a la gelera, voldríem anar

més ràpids, però comencem a notar els efectes de l'altura i el cos no respon com voldríem. Quan ja veiem el remuntador, noto una pressió forta al cap i la panxa sembla una rentadora, però hem de continuar i agafar-lo com sigui. Arribem ben just per agafar l'últim, quin descans! Però jo continuo fatal i acabo vomitant. Quan comencem a baixar sembla que milloro. A Zermatt, en Jordi i l'Albert es mengen un frankfurt grandios cada un. Quina enveja, a mi no m'entra res. Decideixo baixar fins al càmping, on em prenc una coca-cola i uns jaumets de Sant Hilari i, com si fossin mongetes màgiques d'en Goku, em recupero moltíssim. Una dutxa i em trobo genial. Arriben en Jordi i l'Albert i anem a sopar: un plat de pasta i una cervesa ben fresca, acabo de ressuscitar. Un brindis i el nostre crit de guerra: Taa-assssch!

Dia 5. Ens aixequem amb un somriure d'orella a orella. Inesperadament el Pòl-lux ens ha fascinat a tots tres. Es morzem i tornem a Chamonix. Aprofitem la tarda per anar a escalar al sector de les Gaillands, on hi ha un llac preciós i al darrere el massís del Mont Blanc. Senzillament espectacular.

Dia 6. Petite Aiguille Verte (3.512 metres)

Toca el despertador, són les sis. Es morzem. En Jordi i l'Albert com sempre mengen cereals. Jo no sóc cerealista i aquests dies m'he viciat al pa bimbo amb nocilla, entra tan bé...

Preparem el material i agafem el primer remuntador de les Grands Montets. Davant nostre hi ha la Petite Aiguille Verte. Teòricament és una sortida matinal i un cim assequible, però això, amb la neu amb bones condicions. Avui la gelera té un aspecte que no ens agrada gaire. Sortim del remuntador i baixem per unes escales fins a la gelera. No hi ha gens de neu, tot és gel d'un color negrós i dur com un mosaic. Tot i ser un pendent moderat de 35-40 graus d'inclinació, extremem les precaucions. Als grampons els costa de mossegar aquest gel i abans d'arribar

a la rimaia estem pujant amb piolet tracció. Quan s'acaba el gel, comença l'aresta de roca, trobem passos de II i III grau, sempre amb bon cantell i un granit excel·lent. L'ambient és excepcional. Relativament a prop tenim la germana gran de la Verte i l'agulla dels Drus. Mai no hi havia estat tan a prop, i és que aquestes dues agulles les trobo brutals. Anem crestejant fins que un mur totalment llis trencat per una fissura ens impedeix continuar. A l'esquerra sembla que es veuen marques de grampons, podem esquivar el mur, però hem de fer un flanqueig molt exposat sobre un pendent de gel d'uns 60 graus i amb un sol piolet. Comencem el flanqueig i col·loco dos cargols de gel per assegurar-nos. Continuem una mica més, però la situació es complica, la inclinació del gel ara deu ser d'uns 70-75 graus i no portem més cargols, l'única opció que veiem és pujar per un diedre d'una dificultat IV/IV+. No portem material de roca, ja que la ressenya explica que amb cintes llargues n'hi ha prou. Torno a mirar el diedre, deu fer uns deu metres i puc veure dos punts on la roca sobresurt per posar-hi dues anelles llargues.

Ens fem dintre el diedre, els grampons s'agafen bé a la roca i em dona molta confiança. Col·loco les dues anelles i sortim dalt del llom de la cresta.

Què, nois? El llibre de ressenyes deia "alpinisme fàcil", eh! Com sempre depèn de les condicions. Ara ens queda un tros de cresta amb passos de II i III grau molt divertits i arribem al cim. Estem eufòrics, gaudim de les vistes privilegiades que tenim, estem molt contents, però al mateix temps preocupats per la baixada. El tram de gel que hem passat és molt exposat. Mirarem si podem baixar per la roca. Comencem a desgrimpar i ens trobem dues instal·lacions de ràpel, quina alegria! Dos ràpels d'uns dotze metres cada un i tornem a desgrimpar fins a trobar la rimaia. Ja només ens queda baixar la gelera i arribem a l'estació. Com ja va passar amb el Pòl-lux, aquesta agulla també ens ha sorprès bastant. Baixem a Chamonix i aprofitem la tarda per fer turisme (i alguna birra). Al vespre ho celebrem amb una fondue i vi blanc, brindis i el nostre crit de guerra: Taaaaasssch!

Dia 7. S'acaba una altra aventura als Alps, noto que tots tres marxem amb molt bones sensacions, no hem fet el Cerví, però hem fet dos cims molt interessants. I el més important, hem compartit moments molt bons i no hem parat de riure. Només queda donar les gràcies a les nostres parelles pels seus ànims i la seva paciència.

AMUNT I ENDAVANT!

Jordi Sidera

Aconcagua

El soci 691, Albert Giralt Puig, ens ha fet arribar aquestes fotos de la seva estada a l'Aconcagua:

Kiruna, Suècia

Foto enviada per l'Albert Planagumà, la Ceci i la Irene Bosch.

La Travessani!

Una cresta espectacular, un perfil esmolat amb un caire molt estètic i alpí. Envoltada de grans cims, entre els quals podem citar el Pa de Sucre, la cresta de Besiberris, la cresta de Tumeneia, el Montardo, el pic de Contraix, la Punta Alta i un grapat més de cims de gran bellesa. Una cresta dura i exigent que presenta constantment una evolució sempre en sentit vertical. El terreny permet posar-hi tota mena de ferralla per anar progressant adequadament. Evidentment hem de dir que és una cresta molt recomanable per als amants de l'alta muntanya. Es tracta d'una cresta espectacular. La silueta de les agulles és realment captivadora i l'escalada, franca i alpina, rodejada de llacs d'aigües turqueses i cims de gran bellesa.

Sortim de la presa de Cavallers en direcció al refugi Ventosa i Calvell, veiem la cresta al davant. Des del peu del bloc s'escala per unes fissures paral·leles fins a arribar a uns jardins penjants. Cap a l'est la paret perd continuïtat, i cap a l'oest les dificultats són majors i més verticals. Se segueix per terreny incert, buscant els passos més evidents, sortejant canals i blocs, fins a arribar a un relleix; a la banda esquerra hi ha un marcat diedre, al mig un esperonet (IV), que es pot evitar per la dreta. De seguida s'arriba a la primera agulla, es desgrimpa amb facilitat fins a la primera bretxa. Aquí l'itinerari comença a fer-se més obligat i més lògic. Es continua per un sistema de diedres i a poc a poc la verticalitat augmenta, el fil de la cresta és ample encara i amb diverses opcions. Anem fent per terreny de III i s'arriba al cim de la segona agulla. D'aquí, ja hi ha una panoràmica més exacta del que queda de cresta i sobretot de l'escalada de la tercera agulla. Alhora, les possibilitats d'escapament disminueixen en tenir bons patis a banda i banda. Es desgrimpa per terreny fàcil, però de seguida molt aeri, fins a una instal·lació de ràpel (un muntatge d'espits i cable d'acer amb maillon), hi ha un petit passamà d'accés en un pont de roca (normalment precari) per l'estat de la corda que s'hi troba. Vint metres de ràpel vertical i ens arribem

a la segona bretxa. S'escala la tercera agulla per blocs amb fissures (III), lleugerament per l'est, però en Uek decideix anar per l'esquerra i sense saber-ho ens trobem un pas de V-V+ fins al cim. El descens és en principi fàcil i, poc després, algun pas de III i en pocs metres s'arriba a la tercera bretxa i a l'inici de l'escalada de la quarta agulla, que és la que presenta major dificultat i continuïtat. Es fa un flanqueig cap a la dreta i es redreça lleugerament cap a l'esquerra, on tro-

bem uns murs verticals amb fissures. S'escala per un petit esperonet (a mà esquerra) on es veu un pitó i es veu que hi ha *friend* amagat abandonat que marca la direcció. Aquí ja ho veiem complicat per falta de temps, i per precaució l'abandonem. Per a nosaltres s'acaba l'escalada; baixem per la dreta, satisfets cap al cotxe pensant que algun dia hi tornarem!

Albert Planagumà, Jordi Sidera i
Jordi Rabionet

Transpirinaica en BTT

Roncesvalles, 7 del matí. Feia fresca i les meves cames patien abans de començar la jornada, l'última jornada. Més de 100 km per endavant i més de 800 enrere. Avui és l'últim dia de la Transpirinaica que vàrem començar en Josep i jo fa just 10 dies, el 8 de setembre des de Llançà.

Fer la Transpirinaica és sempre un repte, sigui a peu o sigui amb BTT. El dissabte 8 de setembre sortíem de Llançà amb l'objectiu de fer nit a St. Pau de Segúries: 126 km i un desnivell positiu de 2.700 m. Un inici dur, no només per la pedalada sinó pel paisatge cremat que, sobretot a Agullana, feria l'ànima. Ens va impressionar l'olor de cremat que encara feia. Però seguim pedalant a través d'un paisatge increïble, indescriptible.

La **2a etapa** ens condueix cap a la collada Verda, passant per Pardines i Toses fins a la Molina (85 km i 1.820 m de desnivell +). Comencen els Pirineus.

3a etapa: Masella-Tuixén (64 km i 1.650 m de desnivell+).

Pugem les pistes de la Masella (uf, duríssimes!) fins a coll de Pal, baixem cap a Bagà, seguim en direcció a Josa Cadí i fins a Tuixén. El paisatge d'aquesta tercera etapa ha estat espectacular passant entre el Pedraforca i la serralada del Cadí. Però no tot és pedalar, quan anàvem a dormir, el nostre accent gironí ens va delatar i a la pregunta "Sou de Girona?", vàrem respondre quasi automàticament "D'Amer". I evidentment, com passa arreu, un dels habituals clients de l'hotel és fill d'Amer i li havia portat tomates d'Amer. "Que grosses i bones", deia! Doncs sí, gent d'Amer per tot arreu.

4a etapa: Tuixén-Llavorsí (88 km i 1.740 m de desnivell+).

Després d'una bona dormida, seguim cap a Castellà de Tost i els Boscos de St. Joan de l'Erm, que formen un paisatge fantàstic.

5a etapa: Llavorsí - Pont de Suert (109,5 km i 2.640 m de desnivell+).

Fem nit a Llavorsí i seguim cap a Pont de Suert passant per l'etapa més coneguda dels Pedals de Foc, el coll de Portella (2.250 m part més alta de la travessa) i planegem cap al coll de Triador. També passem per Sentís, un poble amb una casa rural, amb dos habitants, els dos únics del poble, fins ara, que han duplicat la població, ja que la filla dels dos habitants amb els seu xicot, o sigui, *la Heidi i en Pedro*, han passat a formar part del cens de Sentís.

6a etapa: Pont de Suert - Escalona (86 km i 2.100 m de desnivell +)

Aquesta etapa, inclosa en una coneguda ruta de BTT dels Pirineus, l'Épic Trail, va ser molt dura, a causa del terreny pedregós. Vàrem passar pel coll Cullibert i Collada sempre veient a l'horitzó la Peña Montañesa fins que la vam travessar en direcció a Escalona. Els Pirineus aragonesos "no enganyen", són més pedregosos i més feréstecs.

7a etapa: Escalona-Senegüé (97 km i 2.280 m de desnivell+).

Passem pel congost d'Añisclo i el Collado de Fanlo. La pujada a Peña Oturia es fa molt dura.

8a etapa: Senegüé-Ansó (87 km i 2.440 m de desnivell+).

Aquesta etapa resulta molt dura, especialment després de dinar, que ens trobem amb *trialeres* pedregoses que ens obliguen a caminar amb les bicicletes a coll. La recompensa a un dia dur, unes cerveses i poder mirar el Barça al bar de l'hotel.

9a etapa: Ansó-Roncesvalles (101 km i 1.900 m de desnivell+).

Estem culminant la travessa. Fem Puerto Navarro, el mític Larrau i creuem l'impressionant bosc d'Irati, una fageda d'una bellesa indescriptible.

10a etapa: Roncesvalles-Irun (106 km i 2.370 m de desnivell+).

Boscos i prats preciosos. *Caserios* i paisatges increïbles. És Navarra i el País Basc.

Han estat aproximadament 950 km i 2.1640 m de desnivell en 10 dies. Gairebé 10 hores de pedalada diària. És realment una ruta dura, però compensa tant pel paisatge com per la satisfacció d'haver aconseguit el nostre objectiu.

Finalment, cal agrair l'inestimable ajuda dels nostres col·laboradors, l'Albert i la Cristina. Gràcies!

Jordi Crosas i Josep Panosa

Vacances d'estiu a Cantàbria

Del 18 al 25 d'agost de 2112

Som la Júlia, en Josep, la Mercè i en Jordi que per les vacances vàrem anar a conèixer una mica Cantàbria. Qui més qui menys ja hi havia estat, uns fa poc i els altres ja fa 35 anys, però sempre hi ha noves coses per descobrir.

Cantàbria és un país on l'herba és el seu espai natural (arriba fins al mar) i fa que tot sigui molt verd. Els seus habitatges son casetes unifamiliars que fan que gaudim d'un paisatge encantador. Hem de destacar que durant aquesta setmana, mentre a Amer estàveu a 40 graus, a Cantàbria teníem unes màximes entre 28 i 31 graus, això sol ja ens garantia unes bones vacances i el cert és que vàrem estar molt bé.

Vàrem llogar una posada al poble d'Oreña, que porta per nom "El Pescador" i els seus amos són en Gório (Gregori) i la Mari, molt simpàtics tots dos. És una casa rural molt acollidora que alhora fa de bar i mini restaurant, ideal per a les nostres aspiracions. Aquest poble està situat a dos quilòmetres de Santillana del Mar.

Dia 17. Vàrem sortir d'Amer el dia 17 després de dinar i ens vàrem quedar

a dormir a Fraga, així el viatge no se'ns va fer tant pesat.

Dia 18. Acabem de fer el viatge fins a Oreña i ens instal·lem a la posada i després fem una volta pel poble, és molt petit.

Dia 19. Anem a visitar la capital, Santander. És una ciutat molt agradable. Dinem en un bar de la famosa platja del Sardinero. A la tarda ens arribem fins a una petita cala, primera banyada al Cantàbric amb onades incloses i alguna rebolcada que altre.

Dia 20. Anem a visitar les coves de Soplaio, que ens havia recomanat la Brígida. El cert és que són una meravella de la natura. Estan molt ben il·luminades i fan una visita guiada que val la pena de veure. Mai havíem vist tantes estalactites i estalagmites juntes, n'hi ha milers, amb colors i formes extraordinàries.

Dia 21. Anem als Picos d'Europa. És curiós que durant el viatge la boira era súper espessa i just arribar a Fuente De el cel estava totalment serè (normalment és al revés), la sort ens acompanyava.

Després d'agafar el funicular, a dalt ens trobem unes quantes cabres que gairebé venen a llepar-nos els dits.

Anem a comprar entrepans i ens dirigim cap al camí que ens ha de portar a la Peña de los Horcados Rojos (no sona gaire be però, és el que hi ha). Està molt ben senyalitzat i trobem molta gent pel camí.

Anem pujant suaument fins al fons de la vall. Ja es fa més costós. Puja força dret i fa calor. Fins al coll, hi puja tot hom ja que des d'aquí hi ha una vista immillorable del Naranjo de Bulnes; fem unes quantes fotos i decidim acabar d'arribar a dalt (en Jordi decideix quedar-se a guardar les motxilles). La pujada és forta, però en arribar a dalt la vista és impressionant, gairebé es veu tota la serralada. Fem fotos i baixem a dinar amb en Jordi. Després fem camí de tornada per arribar a la posada, però abans fem una parada al poble de Potes i aprofitem per comprar regals.

Dia 22. Visitem Santillana. A aquestes hores del matí no hi ha gaire gent i podem gaudir d'aquestes cases senyorials i de la col·legiata. La resta del dia anem a conèixer poblets típics de Cantàbria amb les seves cases de fusta i amb balconades amb moltes flors. A la tarda ens arribem a Sant Vicente de la Barquera per veure com puja la marea. En arribar, el mar havia reulat i les barques estaven al mig del fang, i a mida que va pujant tot torna a quedar ple d'aigua. Fenomen ben curiós que no tenim aquí. Val la pena d'encantar-s'hi.

Dia 23. Decidim anar a la gorja de Caín, ruta del Cares (Picos d'Europa-Astúries). El camí és un de semblant al congost del Mont Rebei (Montsec). És un pas obert a la penya a tot el llarg del riu Cares. Va del poble de Caín al de Puente Poncebos. Molta gent porta un cotxe a l'altre costat o agafa un taxi, d'un lloc a l'altre per carretera hi ha 100 km. Això ho dificulta una mica. Per fer-ho tot, anar i tornar, és molt llarg i poca gent el fa. Nosaltres comencem per Puente Poncebos perquè ho tenim més a prop des d'on estem instal·lats. Per anar-hi s'ha de passar per Cabrales, poble famós pels seus formatges.

Aquesta sortida és recomanable a tothom i de gent no n'hi falta, és una processó constant, uns anem i uns altres vénen. És molt bonic, però al final es fa una mica carregós. Ens parem a dinar i decidim no arribar a Caín, encara ens queda la tornada! El terreny està molt sec, pel camí hi ha molta pedreta i a més fa molta calor.

Dia 24. Visitem la costa, els pobles de Laredo i Santoña, aquí hi ha unes maresmes molt interessants. Després d'un bon dinar de peix: racions de pop a la gallega, musclos a la marinera, gambes, *rabas* (trossos de calamars a la romana), *rejas* (les potes), etc., ens engresquem a pujar al Monte Buciero, que està just a sobre del poble. Amb la panxa plena i amb un sol espantat, amunt que fa pujada... i tant que fa pujada! És com pujar a Santa Brígida a primera hora de la tarda, gairebé ens maregem (en Jordi, més espavilat, va decidir no venir). Ens va costar, però un cop a dalt va valer la pena, la vista era espectacular.

Un cop a baix decidim anar-nos a banyar a la platja de Berria, després de la suada ens ho mereixíem. Per entrar a l'aigua hem de fer una bona caminada ja que estava molt lluny de la platja on hi ha la sorra. És curiós com

de mica en mica el mar va guanyant terreny. Per això quan vàrem arribar la gent tenia les tovalloles molt lluny de l'aigua, són del país i saben el que fa el mar en aquesta zona. Ben frescos i fresques retornem a la posada a començar a fer les maletes. Això s'acaba!

Dia 25. Retorn a casa una mica accidentat, el *Discoberí* (cotxe) se'ns va avariar, va perdre tota l'aigua i el mecànic ens va recomanar que el deixéssim. Nervis, molts nervis, trucades i més trucades a la companyia d'assegurances. Finalment tornem a casa amb taxi (evidentment a càrrec de la companyia), amb *Mercedes* súper nou! El conductor, molt trempat i atent. Després dels nervis i l'angoixa passada, tornem a casa ben relaxats i tranquils i, és clar, satisfets d'haver gaudit d'unes bones vacances.

Júlia Colomer, Josep Fontàs,
Mercè Fontàs i Jordi Roura

Pau Feixas
Puigmal

Mercè Fontàs, Jordi Roura,
Júlia Colomer i Josep Fontàs
Garganta Cain a la Ruta del Cares

Irene Fontàs i Carme Espígal
Cascada Fossárfoss a Islàndia

Reduïm els residus de la motxilla

En el dia a dia ja ens resulta complicat reduir els envasos innecessaris i evitar els d'un sol ús; quan anem d'excursió, la dificultat augmenta perquè hi ha altres factors que entren en joc.

El pes o la resistència ens porten a considerar en un segon pla la idoneïtat ecològica i de reciclatge dels materials de consum, bàsicament els aliments, que portem a la motxilla.

Normalment, després d'un dia d'excursió tirem en una bossa tots els residus i al mateix contenidor, sense fer cap tria prèvia.

Per reduir aquest impacte sobre el nostre entorn, volem compartir algunes pautes que ens poden ajudar a reduir el volum dels residus i, alhora, fer ecològicament més satisfactòria la nostra sortida.

Malgrat que som conscients que no sempre serà possible, estarà bé tenir-ho en compte i sumar-ho a altres pautes que ja fem habitualment (com ara el preu, el pes, la qualitat, l'etiquetatge en la nostra llengua...).

Alguns criteris a tenir presents:

- Prioritzar productes comprats a granel.
- Evitar els brics (sucs de fruita, llet...).
- Portar fruita i hortalisses.
- Portar els condiments (sal, sucre, oli...) en envasos reutilitzables. Alguns pots de llaunadures o medicaments ben nets aconsegueixen perfectament aquesta funció.
- Dur el menjar preparat en carmanyoles ("fiambres").
- Si optem per menjar envasat, s'aconsella triar a casa els embolcalls (cartró de les caixes de galetes, plàstics...).
- Evitar els mocadors d'un sol ús. Portar algun mocador o drap de roba.

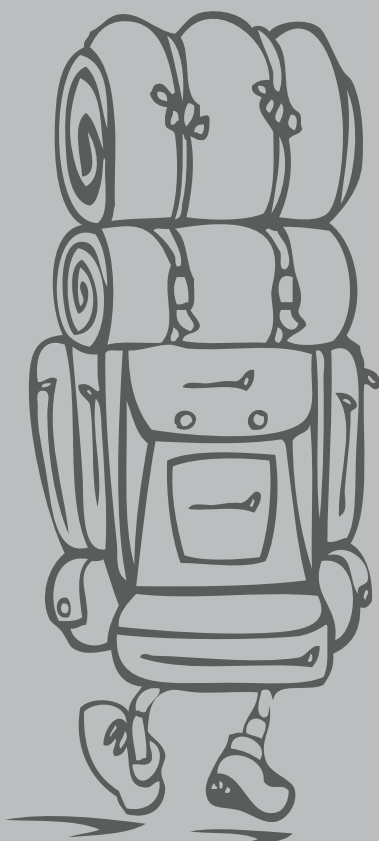
Per últim, algunes curiositats* que no us deixaran indiferents...

- Els envasos de vidre es poden utilitzar per a ús alimentari unes 30-40 vegades.
- El bric està format per cartró, plàstic polietilè i alumini. La fabricació del cartró suposa la tala de 2 milions d'arbres, 26.000 tones de bauxita per l'alumini i milions de barrils de petroli per l'etilè.
- Les llaunes d'alumini no són reutilitzables i són un clar exemple de la cultura "fer servir i llençar". La millor manera és prescindir-ne o fer-ne llavors una recollida selectiva.

I tu, quins criteris apliques per fer que la teva motxilla sigui més respectuosa amb l'entorn? Explica'ns-ho i ho publicarem al proper Batall i a la nostra web.

Consell redactor

* Font: Centre d'Ecologia i Projectes Alternatius - Molins de Rei.

Breus

CAMINS

Es demana suport a l'Ajuntament d'Amer per la compra de material per la reconstrucció del camí que porta a Sta. Brígida a l'alçada de can Borinot, on fa temps que hi ha hagut una esllavissada. El grup es compromet a arranjar-lo.

El passat 24 novembre, es va celebrar una trobada de padrins i padrines de camins, amb l'objectiu d'agrair la tasca feta i repassar aquells trams més conflictius.

Des d'aquí el nostre més sincer agraïment en Miquel Tráfach i a la Serralleria Domènech per la donació de fustes que ens permetran fer rètols per posar a trams de camins conflictius.

RUTA VORAMERA

El Consell Comarcal i els ajuntaments de la Selva treballen plegats per oferir un conjunt de rutes de senderisme, de cicloturisme i de BTT que permetin descobrir la nostra comarca, i dins a senderisme podem trobar el Voramera.

Aquest és l'enllaç de la fitxa tècnica:

<http://www.laselvaturisme.com/images/stories/PDF-SENDERISME/voramera.pdf>

TRAMITACIÓ DE TARGES FEDERATIVES 2013

Aquest any varia el funcionament per tramitar la llicència federativa de muntanya. En el moment de demanar la llicència caldrà haver fet, prèviament, el pagament de l'import de la llicència, així com indicar la modalitat que es vol demanar. Aquest pagament el podreu fer per transferència al compte del grup o pagant a mà als membres de la junta, si hi ha dificultat per fer la transferència o ingrés. Quan la FEEC ens comuniqui preus, cobertures i procés per tramitar les llicències, us n'informarem més detalladament, via paper o correu electrònic, donant-vos tota la informació necessària, així com el núm. de compte on fer l'ingrés.

Procés per demanar la llicència federativa:

Escolliu quina modalitat de tarja voleu (mireu bé les cobertures de les activitats, la zona geogràfica i el límit d'alçada en metres on queda coberta l'activitat). Trobareu la informació a la web <http://www.feec.cat>.

Feu el pagament al grup **Esquelles**. Com? Per transferència o ingrés al compte del grup. Com a concepte posarem **Nom i Cognoms i Modalitat de targeta que es vol**.

Envieu un correu a Paco Samblas (fsamblas@xtec.cat) o al grup Esquelles (esquelles@hotmail.com). Caldrà indicar quina modalitat de tarja es demana. Si NO és la primera vegada que es tramita la llicència, no caldran més dades, a menys que no hi hagi algun canvi.*

El grup Esquelles procedirà a fer el procés de la tramesa de les llicències i fer el pagament a la FEEC.

La FEEC genera les targes i les envia al grup via correu ordinari. Un cop les tenim les repartim als socis. Recordeu que aquest procés triga uns dies, però que la cobertura és efectiva des del mateix moment del pagament.

En cap cas es tramitarà una llicència sense haver fet prèviament el pagament.

* Si és la primera vegada que es demana, haurem de fer arribar les següents dades: Nom, cognoms, adreça, NIF, data naixement, núm. de compte, telèfon i adreça electrònica. Els menors de 14 anys també hauran de fer arribar el núm. de CATSALUT.

ESTELADA A SANTA BRÍGIDA

El dia de la Hispanitat vam col·locar una estelada a l'ermita de Santa Brígida. Des del 12 d'octubre oneja una estelada enlloc d'una senyera a l'ermita.

AMICS AL FACEBOOK

Com a curiositat volem fer-vos saber que tenim 411 amics al facebook.

Al nostre perfil hi podràs trobar les últimes novetats del Grup, les activitats que fem i fotos d'aquestes.

Encara no t'has fet amic de **GEA Esquelles**?

NOUS/VES SOCIS/ES:

- 829 Jimenez Boix, Sílvia
- 830 Amagat Jiménez, Aleix
- 831 Amagat Jiménez, Berta
- 832 Soy Fusté, Joan
- 833 Martín Medina, Cristina
- 834 Amagat Guirado, Joaquim
- 835 Collell Pol, Estel
- 836 Bonadona Vendrell, Eloi
- 837 Térmens Arrondo, Arlet

PARADETA A LA CASTANYADA

11 de novembre

CADENA ACCÉS STA. BRÍGIDA

El passat mes d'octubre es va tornar a col·locar la cadena que impedeix l'accés a l'ermita de Sta. Brígida amb vehicle motoritzat. Properament es posaran 2 rètols informatius per avisar que la carretera està tallada.

Un viatge per Eslovènia i Croàcia

Un viatge que va ser com la cara i la creu d'una moneda: Eslovènia, verda, muntanyosa, boscosa...; Croàcia, seca, pedregosa, plana... Cadascuna amb els seus encants que aniríem descobrint amb les excursions que va preparar en Jordi Iborra, un excel·lent guia de grup de senderisme Bonviure.

Va ser una sortida d'11 dies repartits entre el Parc Nacional del Triglav d'Eslovènia i l'illa de Cres de Croàcia.

Primera etapa: Parc Nacional del Triglav.

Arribem a l'aeroport de Ljubljana on un autocar ja ens espera i enfilem cap al parc, al nord-oest d'Eslovènia, a tocar amb la frontera d'Àustria i Itàlia.

El nostre allotjament, o per dir-ho en termes muntanyencs, "el camp base", seria un bonic hotelet al costat del llac de Bohinj, al cor del parc.

Camí de Bohinj passem primer per Bled, una petita ciutat situada al voltant del llac que li dóna el nom, i amb tots els ingredients per estar en un conte de fades: llac, petita illa amb església al mig del llac, castell dalt d'un penya-segat, boscos i prats verdíssims i tot amanit amb un temps d'estiu que convida a fer un pícnic al costat de llac, cosa que fem igual que

els habitants d'aquest lloc. Ja és hora de dinar i aquí ens parem.

Ja instal·lats a Bohinj i després del primer bany al llac (ritual diari en tornar de les caminades, ja que no hi ha millor remei pel cansament que una bona remullada al llac), planifiquem les sortides: quatre dies, tres cims i un salt d'aigua.

Primer dia. L'objectiu és el cim de Pršivec (1.761 m). El camí s'enfila enmig d'un paisatge alpí de boscos d'avets poblats d'ossos i ens assabentem que d'aquí van sortir els ossos per repoblar la Vall d'Aran (afortunadament no trobem cap parent seu). Ja al cim la vista s'ho val: els cims dels Alps Julians (la frontera austríaca) amb el Triglav de protagonista i al fons de la vall el llac.

El Triglav és el cim més alt d'Eslovènia (2.864 m) i el símbol nacional. Ens diuen que tot eslovè hi ha de pujar una cop a la seva vida! Està pràcticament al mig del parc i visible des de qualsevol punt. No és un cim de gran alçada, però vaig trobar que era d'una gran bellesa plàstica.

És la primera sortida i el primer contacte amb aquestes terres i en Jordi ens sorprèn amb la pregunta: "Per què viatgem?, què busquem en el vi-

atge?", pregunta amb la qual comença el llibre *Cafè balcànic* i que dóna per encetar una conversa al cim del Pršivec amb l'horitzó de muntanyes per escenari.

Cafè balcànic és la crònica del viatge i estada per aquestes terres que va fer Francesc Miralles en plena guerra dels Balcans. Bon descobriment ens ha fet en Jordi! Durant la resta del viatge l'anem llegint ja que resseguim alguns dels llocs que descriu l'autor.

Després d'aquesta pausa, comencem la baixada passant pel refugi de Brezje. Dinem més avall, a l'estany de Rocana Jezau, un dels pocs que hi ha en tot el parc, ja que aquesta zona i a causa de la composició del relleu càrstic, les aigües es filtren fins al fons de la vall formant un gran llac, el de Bohinj.

I ja arribats al nostre refugi hotel amb els seus balcons de fusta adornats amb flors, construcció típica dels Alps, fem un bon bany al llac (això sí, aigua fresqueta!), sopem i tenim una animada tertúlia.

Segon dia. A pocs metres de l'hotel agafem un funicular (de pujada, no apte per a qui tingui vertigen) que ens porta a unes pistes d'esquí. Des d'allà arribem a la carena, que anem resseguint, amb un escenari de 360° de muntanyes d'un verd intens, aquí ja sense boscos. Pugem al Rodico (1.966 m), el cim més alt de la vessant sud del parc.

Tercer dia. Avui caminarem per un tros de la Via Alpina, sender que travessa les muntanyes de 7 països des de Mònaco fins a Eslovènia, a l'Adriàtic. Un camí que uneix pobles, llengües i cultures sense entendre-hi de fronteres.

L'autobús ens porta per una carretera estreta plena de revolts i amb moltes bicicletes; ens diuen que és com el Tourmalet i, a més, avui és diumenge i és un festival de bicis. Arribem al punt d'inici de la sortida, el mirador de la Vall de Trenta, ja a la part exterior del Parc, on mapa a la mà intentem identificar les muntanyes que tenim

al davant. Seguint la Via Alpina arribem al cim de Slemenova (1.911 m) i des d'allà baixem "en picat", baixada fortíssima, amb barranc inclòs, que en proporciona bona quantitat d'aís! i uis! Al final de la baixada, al fons de la vall, hi ha l'alberg de Dom Tamarju.

Avui decidim dinar a l'alberg per provar la gastronomia local. Mengem salsitxes amb xucri (col amb vinagre) i cervesa, tot amanit amb la nostra xerrameca i cridòria mediterrània que va agradar especialment al guarda de l'alberg. Contents i cantant fem l'últim tros de camí fins on ens espera el bus (afortunadament, no gaire lluny).

Quart dia. Avui farem la part més propera al llac, on trobarem cases, terrenys cultivats..., coneixerem la part més habitada del Parc. El bus ens porta fins a Stara Fuzina, poblet a l'altre costat del llac i inici de la sortida. L'objectiu és fer una ruta circular fins a Planiska koka na Uskovinci, petit cim que ens permet seguir gaudint de bones vistes per continuar en direcció a Voje, on hi ha un bonic salt d'aigua. Però entremig arriba l'hora de dinar i decidim que ens agrada el dinar d'alberg. Provem un gulasch a l'Eslovènia, una típica sopa de verdures i *stru-kliji*, unes postres de poma.

Després de dinar continuem per un sender enmig del bosc fins arribar al salt d'aigua i a partir d'aquí resseguim el torrent que ens portarà a Stara Fuzina.

Tornem a l'hotel vorejant el llac i, és clar, ens hi banyem. Un bon fi de festa i un bon final al Parc del Triglav. L'endemà ens toca recollir i fer ruta fins a la costa on el ferri ens portarà a la segona part del viatge, l'illa de Cres.

Per mi cinc dies han estat un petit tast, però suficient per dir que m'agradaria tornar-hi i pujar al Triglav. Tots coincidim en el mateix. I hem tingut la sort que el bon temps ens ha acompanyat, no ha plogut, ha fet un temps d'estiu molt bo.

Avui el dia és de ruta; anem d'Eslovènia a Croàcia, a Rijeka, on agafarem el ferri per arribar a l'illa de Cres i pel camí fem parada per visitar les imponents coves de Skocjan. Unes coves subterrànies i immenses que es calcula que tenen uns cinc quilòmetres de passadissos i uns 20 metres de profunditat, amb salts d'aigua. Estan formades pel soterrament del riu Reka fins a la seva desembocadura a l'Adriàtic. Una meravella d'exemple de fenomen càrstic, declarades Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO.

A partir d'aquí comença la segona part del viatge.

Arribem al port de Rijeka, on ens sobta veure les marques de metralla de la guerra en algunes cases.

I d'aquí amb ferri fins a l'illa de Cres, que juntament amb la de Krk és una de les més grans. Ens allotjarem a la Martinsica, un petit poble de pescadors.

Ja arribats a Cres quedem una mica atordits. Havíem deixat uns paisatges verds i unes temperatures suaus amb recança i de cop en plantem en un entorn mediterrani, sec i un sol tòrrid: estem a l'agost! (ho havíem oblidat!).

El dies que ens quedem són per explorar l'illa, tres sortides, i per no perdre el ritme del viatge, cada dia un bany, aquest cop a l'Adriàtic.

El primer dia fem el camí ral que porta de la Martinsica al poble de Lubenice, un preciós camí amb l'Adriàtic de teló de fons: aigües turqueses que contrasten amb el gris brillant de les pedres. Una forta baixada ens porta a la platja on hi ha una cova; la cova blava, on s'hi arriba nedant. Una petita embarcació ens ve a recollir i ens torna a la Martinsica. Un plaer!!!

El segon dia el sol és més fort!!! Avui amem a la petita illa de Losinj, separada pocs metres de la de Cres i unida per un pont llevadís. Fem el cim més alt de l'illa, el Televrin (608 m), un mirador on pots veure part de l'arxipèlag d'unes 200 illes que té Croàcia. Baixem al poble d'Osor, on ens banyem.

I ja l'últim dia fem la part nord de l'illa que s'anomena de Tramuntana. Un sender enmig de boscos de roures i castanyers que ens protegeix del sol i on descobrim racons curiosos i la petjada de l'home en forma de laberints de pedra que conviden al caminant a fer-los. Tota una sorpresa. Arribem al poble de Beli i d'aquí amb autocar tornem a la Martinsica. Avui és l'última nit a l'illa i toca celebrar-ho amb bona xerinxola.

Deixem Cres i Croàcia i tornem a l'inici del viatge: Ljubljana, on dediquem l'últim dia a descobrir aquesta petita i bonica ciutat que és la capital.

Un viatge de contrastos i descobriments. Ens quedem amb ganes de tornar-hi i conèixer-ho tot millor.

Mercè Vila

ESQUELLERINCS

JÚLIA I ELNA TARRÉS COLOMER. Sòcies 687 i 824

ARLET TÉRMENS ARRONDO. Sòcia 837

MARIONA SAMBLÀS FONTÀS. Sòcia 821

ALEIX I BERTA AMAGAT JIMENEZ. Soci 830 i sòcia 831

IONA CASAS VILLACAMPA. Sòcia 820

ESTEL COLLELL POL. Sòcia 835

G E A E
GRUP EXCURSIONISTA
AMERENC ESQUELLES